

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Aphrodisio Monacho. 61.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

προσώπων βεβαιῶται, ὅτι μάλ' ἀκρι-
βῶς ἔπιστάμενος ἐν πολλῶν τεκμη-
ρίων ὁ ἠγάθηται ὑμῶν λαχὼν Δε. τὸ
ἑαυτῶ συμφέρον, & Δε. τὸ λυσιτελεῖν
ὑμῶν ἀγαπήσας, οὐχ ὅτι τῶ κοινῷ τῆς
ἐκκλησίας σιωποῖσθαι σκεψάμενος, συ-
νεργῶν ὑμῶν τῆς ἑαυτῆς χειροτόνησε
πλεονεξίας. εἰ ποῖνω ταῦθ' ἕτως ἔχει,
παύσαθε εἰς ἕβρον τὰ τόξα τεινον-
τες, καὶ τῶ τῆς ἀκτημοσύνης πλε-
μυῶντες νομοθέτη, δι' ὧν τὰς ἀλλοξίας
πραγματεύεσθε συμφοράς.

Αφροδίσι μονάζοντι. Ξα.

Οπι τὸ μὲν ἐφ' ἑαυτοῖς Ἐπολάλα-
μεν, τὸ δ' ὅτι τῶ Χριστῷ ἐσώθημεν, δι-
λὸν ἔστιν ἅπασιν. δίκην γὰρ ὀφείλοιστε
Δε. τῆ βαπτίσματος ἐδικύωσθε, καὶ
ἑβραίοις χαρίσμασιν ἐκόσμησεν. ὅτι
δὲ εἰ τὰ παρ' ἡμῶν μὴ ἔφοιτο, οὐδὲν
ἐκ τῆς τοιαύτης πραγματείας, καὶ
χέριτος κερδανθῆμεν, ἀλλὰ καὶ μεί-
ζονα δώσομεν δίκην, ἅτε μηδὲ πο-
σαύτη εὐεργασία βελτιωθέντες, καὶ
τῶ δῆλον.

Παύλῳ πρεσβυτέρῳ. Ξβ.

Εγὼ μὲν εὐαγὲς ἠρώμεν, τὸ τοῖς
θεοῖς πιστεῖν χρησμοῖς, καὶ τῶ τοῖς ἐ-
πεσθαι μετὰ ἀσθῆν, καὶ μὴ τῶ ἀ-
χερον φιλοτιμίαν τῆς δεσποτικῆς ἀ-
σφαλείας περικρίνειν. εἰ δὲ τις ἑαυτῷ
ποσαύτῳ μαρτυρήσῃ σωφροσύνην, ὡς
μηδὲ συνεχῶς ὁρῶν βλάπτεισθαι, μα-
τανέτω τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως πλὴν
ἀσθενείαν, καὶ τῆς θείαν χρησμοῦ τῶ
ἀσφαλείαν. τῆς μὲν ἔν ἀλόγως, ἵνα
μὴ δόξα διεκοχλεῖν, ὡς βλάπτεισθαι πα-
σαι γὰρ αἱ ἱεραὶ γραφαί, καὶ αἱ ἕξω-
θει τραγαδία, καὶ τὰ καθ' ἡμέραν δρά-
ματα τούτων γέμισσι τῆς ὡς δει-
γμάτων τούτων δὲ περιηθία πινὶ χρη-
σαι μὲν καὶ περιγενομένων τούτων πα-
θῆς, οὐ γὰρ ἔστιν ἀπραγμόνως κερτο-
θῶσαι σωφροσύνην. τῆς εἰς μέσον ἀ-
γαγῆν περιεφύσθη. εἰ μὲν οὐ πινὰς

fide dignorum hominum autoritate cō-
firmatur, Antistitem nostrum ex multis
argumentis id compertissimum habētem,
commodi sui causa, non autem vtilitati
nostræ consulentem, nec quid publicè pro-
futurum esset, spectātem, vos avaritiæ suæ
focios & adiutores in sacrum ordinem a-
fciuisse. Quòd si ita est, in cælū iaculari ac,
dum ex alienis calamitatibus commoda
vestra comparatis, paupertatis legiflato-
ri bellum indicere desinite.

Aphrodisio Monacho. 61.

Quòd quantum in nobis fuit, perii-
mus, quantum autem in Christo, salutem
consecuti sumus, omnibus perspicuum
est. Nam cū supplicium mereremur, ipse
per Baptismum iustitia nos donauit, ac
cælestibus gratiis auxit & exornauit.
Quòd autem nisi ea, quæ nostrarum par-
tium sunt, præstiterimus, nihil ex huius-
modi questu & gratia cōmodi capiemus,
imò grauioribus potius suppliciis afficie-
mur (vt quos tantū beneficiū nihilo melio-
res reddiderit) id quoque perspicuū est.

Paulo Presbytero. 62.

Equidem illud piam ac sanctum esse e-
xistimo diuinis oraculis fidem adhibere,
eāque studiosè sequi, nec simplicem mini-
mèque callidam ambitionem Dominicæ
cautioni anteferre. Quòd si quis tantam
sibi ipsi pudicitia laudem arroget, vt ne
continenter quidem scæminas continens
quicquam inde detrimenti ferat, discat il-
læ humanæ naturæ imbecillitatem, ac di-
uinorum oraculorum cautionem ac præ-
munitionem. Atque eos quidem, qui ca-
pti ac subacti sunt, ne grauis ac molestus
esse videar, silentio pratermittam (nam &
omnes sacræ literæ, & externæ tragœdiæ,
& quotidianæ fabulæ his exemplis refertæ
sunt:) eos autem qui cura quadam & pro-
uidencia vsi sunt, atque hunc affectum su-
perarunt, (neque enim sine labore ac ne-
gotio quisquam pudicitiam consequi po-